

КУЛЬТУРА НАУКОВОГО СТИЛЮ МОВИ

Шевченко Ю.В., гр. Б-11

Науковий керівник – канд. філол. наук, доц. **Покровська О.А.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Мова і мислення мають глибоко суспільний характер не лише за своєю природою, а й за своєю функцією в суспільстві. Тільки завдяки мові все здобує попередніми поколіннями не гине марно, а служить фундаментом для подальшого розвитку людства.

Результатом пізнання є наукова інформація як відображення усієї різноманітності явищ дійсності у свідомості людини, що фіксується в книгах, рукописах, таблицях. Науковий стиль української мови, як і інші її стилі, - категорія історична. Він формувався й розвивався під впливом таких чинників, як загальний стан науки і наукових знань в Україні, як ступінь розвитку літературної мови, а також під впливом мовної практики визначних майстрів - письменників і вчених, громадських діячів і діячів культури, - які зверталися до рідної мови у своїх наукових, історичних, економічних, літературно-критичних та інших творах. У наукових текстах з особливою виразністю проявляється традиційність і писемний консерватизм. На сучасному етапі розвитку наукового стилю, індивідуальна манера викладу навіть видатного вченого вже не може помітно впливати на стиль наукових праць взагалі.

Науковий стиль в українській літературній мові сьогодні - це не лише сума текстів, написаних навіть видатними вченими й добрими стилістами, це ще й величезний потік майже «безіменної» інформації, що відзначається досить високим ступенем стандартизації. Усі ми цілком свідомі того, що цей стиль далеко не бездоганний.

Низька термінологічна культура істотно утруднює сприйняття та розуміння наукового тексту. Вона може виявляється: 1) у надмірній насиченості тексту малозрозумілими термінами; 2) у вигадуванні нових назв для явищ, котрі в науці вже мають узвичаєні найменування; 3) у невиправданому залученні термінів з інших, навіть не суміжних наук.

Нормативному науковому стилю, як відомо, притаманне домірне вживання як наукової термінології, так і загальнозживаної лексики. Кількість термінів за різними підрахунками становить близько чверті від усіх слів. Натомість у деяких авторів спостерігається виразна тенденція до вживання «розумної» лексики, надмірної кількості іншомовних слів.